

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi Opusculum Asceticum Posthumum

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1643

27. De Domino rerum omnium. Domino Dominantium. Rege Regum. Rege
seculorum. Sancto Sanctoru[m]. Deo Deorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46564](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46564)

3. Quia statuit mundum, Angelos, & homines in æternum conseruare, influxum suum substantificum immutabiliter continuando.

CONSIDERATIO XXVII.

De Domino rerum omnium. Domino Dominantium. Rege Regum. Rege seculorum. Sancto Sanctorum. Deo Deorum.

Omnium Dominus dicitur, quia omnia essentialiter ipsius sunt, tanquam ipsius opera, & figmenta, quæ ipse sua sapientia excogitauit, & omni potentia ex nihilo formauit, & ad suam gloriam aliquando repræsentandam & insinuandam extare voluit. Deinde, quia de omnibus pro suo arbitrio potest disponere, cum omnia ab ipsius nutu, & libera voluntate omnibus momentis de-

tis de-

ris dependeant: nec vllum habeant esse, nisi quod ipse pro sua libertate in illa infundit. Itaque longè plus iuris, & potestatis habet in totum vniuersum, in omnes Angelos & homines, quàm quilibet Dominus in suum iumentum, figulus in suam ollam, homo in suas actiones liberas: quia nec Dominus suum iumentum à se habet; nec figulus lutum, artem, ignem, industriam, quæ illi ad ollam conficiendam sunt necessaria; nec homo facultates, quibus actiones suas perficit. Deus autem omnia à se habet, quæ ad rem ipsam perficiendam & obtinendam pertinēt; cùm omnia nihil sint aliud quàm liberæ operationis ipsius externæ terminus intrinsecus. Quò fit, vt ipsius Dominium sit infinitæ perfectionis, nec vllæ creaturæ communicabile, nec vlla res creata extra ipsius Dominium constigui aut sui iuris effici possit;

possit ; cùm essentialiter à Deo, tanquam à primo principio & ultimo fine pendeat.

2. Deus non solùm est Dominus eorum quæ sunt, sed etiam eorum quæ non sunt : id est, omnium possibilium. Nempe infinitorum mundorum, infinitorum Angelorum, infinitorum hominum, quos ipse potest producere. Omnia enim hæc per totam æternitatem, & per totam immensitatem spatiorum illi præsentia sunt, & lucent in mente ipsius non minus ac si re ipsa existent in suis naturis ; & vnico nutu potest efficere, vt ad obsequium ipsius in suis naturis præstò sint. *Ipsè enim vocat ea quæ non sunt, tanquam ea quæ sunt.* Perinde enim omnia sunt in ipsius potestate ; & de vtrisque æquè quod vult, potest facere. Sicut si Rex aliquis esset adeò potens, vt non solùm subditi, quos actu habet, ipsi seruirent ; sed etiam

etiam totius mundi homines, ad minimum nutum ipsius, se paratos ad eius obsequium exhiberent, is meritò totius mundi Dominus diceretur. Ita Deus se habet respectu omnium possibilium.

3. Dicitur *omnium Dominus*, quia omne Dominium, & omne ius tam proprietatis quàm iurisdictionis in Angelis & hominibus, ab ipso deriuatur: ab ipso enim est omnis capacitas domini; quia hæc fundatur in natura rationali, & libertate arbitrij. Ab ipso est omnis res quæ Dominio possideri potest. Si ipse opes & bona quæ ab hominibus possidentur, assiduè non conseruaret, repentè omnes essent extremè pauperes. Ab ipso quoque est omne ius verum ad aliquid obtinendum vel possidendum, & de eo pro arbitrio disponendum; quod *Dominium* vocatur.

Dicitur

Dicitur quoque *Dominus Dominorum*, non solum quia omne Dominium tum proprietatis, tum iurisdictionis ab ipso est; sed etiam quia omnes Domini, & omnes Reges terræ, & omnes diuites seculi, sunt Deo subiecti vt mancipia, & multò amplius: tantum enim iuris habet in omnes Reges, & Dominos, & in omnia quæ ipsis subiecta, quantum in minimum vermiculum terræ. Hoc maximè apparebit in die iudicij, cum innumeri Reges & Domini iacebunt substrati pedibus eius.

Pari modo dicitur *Rex Regum & Dominus Dominantium*.

Dicitur *Rex seculorum*; quia regnum eius omnibus seculis stabit & florebit; nec vllam vnquam patietur cladem, imminutionem aut aduersitatem: sed in omnem æternitatem erit firmissimum & semper triumphans, in summo gaudio, & summa

H

& summa

& summa affluentia bonorum omnium: iuxta illud. Psal. 144. *Regnum tuum, Regnū omnium seculorum, &c.* Reliqua omnia regna breui finem accipient, vnā cum Regibus, & opibus suis.

Dicitur *Sanctus Sanctorum*; quia omnis sanctitas & puritas Angelorum & hominum, ab ipso est; & ipsius sanctitas, omnium illorum sanctitatem infinite superat; vtpote infinite purior, altior, & firmior; vt supra c. 17. explicatum est.

Dicitur *Deus Deorum*; quia omnis deificatio, & deiformitas in iustis, & beatis ab ipso est. Summa perfectio naturæ rationalis consistit in assimilatione cum Deo; quam Dionysius passim vocat *deificationem, & deiformitatē*. Ratione cuius, beati dicuntur *deificati, deiformes, filij Dei & Dij*, sano Scripturæ intellectu. Si enim Reges, & iudices ob participationem iudiciariæ potestatis

testatis, ob quam homines, eos tanquam Deos terrestres reuerentur, vocantur *Dij*, vt patet P^{sal.} 81. & Ioannis 10. multò magis Sancti, qui non solùm cum Christo iudicabunt orbem, sed etiam ita sunt deificati & Deo similes effecti, vt altiori modo ei non possint assimilari, *Dij* possunt appellari. Hinc Angeli sepè in scripturis secundum editionem LXX. *Dij* appellantur. Et P^{sal.} 46. de Apostolis dicitur, *Dij terra vehementer eleuati sunt; & serpens, Gene. 3. Eritis sicut Dij,* id est, similes Angelis deificatis, & gloriosis: quamuis non ignorem illum locũ etiã aliter exponi. Passim tamen beati non sunt vocandi *Dij*, sed sancti, & beati, ad vitandum errorem ethnicorũ, qui plures Deos inducebant, quos tanquam veros Deos colebant, errore stupidissimo.

Hij

CON

P R E C A T I O

Ad Deū, Dominū rerum omnium.

Ex lib. 10. de Perfect. cap. 7.

EXaltabo te Deus meus Rex, & benedicam nomen tuum in seculum, & in seculum seculi. Tu enim es Rex regum, & Dominus dominantium. In ditioe tua uniuersa sunt posita, & non est qui possit resistere uoluntati tuae, Ordinatione tua perseverant omnia, & legem quam eis posuisti, custodiunt; & singula pro captu & modo suo seruiunt tibi, teque Rectorem ac Dominum confitentur. Summum in omnia tenes imperium, potesque de omnibus pro arbitrato tuo statuere, nec quisquam à te factorum exigere potest rationem, & dicere, Cur sic facis? Omnes Reges & Monarchæ terrarum cum omni splendore & magnificentia sua, cum

cum Regnis & exercitibus suis,
cū diuitijs & gloria sua, veluti ter-
ræ vermiculi sunt coram te, & in-
star nihili in conspectu tuo. Mi-
nimi seruatorum tuorum qui in cæ-
lesti palatio tibi seruiunt, longè
sunt maiores omnibus illis; nec
quisquam illorum, maiestatem
vultus vnus ex istis sustinere
posset: Contabescit enim instar
ceræ mortalitas omnis ad præsen-
tiam Angelici splendoris, & vi-
ribus defecta concidit. Quanta er-
go est gloria maiestatis tuæ, quæ
omni Angelica maiestate infinitè
est maior & excellentior? Verè
tu *magnus Dominus & laudabilis*
nimis, & magnitudinis tuæ non est fi-
nis. Regnum tuum, regnū omnium sæ-
culorum, & dominatio tua in omni ge-
neratione & generationem. Reges ter-
ræ & regna eorū repentè corruent,
& ad nihilum redigentur: regnum
autem tuum in æternum stabit,

& omnes inimici tui subijcientur pedibus tuis. Exscindetur funditus regnum diaboli & impiorum quo nunc turbatur orbis, quo veritas & iustitia opprimitur; & regnum tuum omnibus dominabitur, eris- que omnia in omnibus. Figmentum tuum sumus omnes, & opus manuum tuarum; tu plastes & factus noster: quidquid sumus, possumus, habemus, à te accepimus, tua sunt omnia, qui omnium es artifex & inuentor. Omnia de nihilo extraxisti, ex profundo tenebrarum, & abyfso non-entis. Suspendisti ea in esse, in lumine vultus tui; vt singula iuxta species & formas suas fulgeant mentibus nostris, tuamque maiestatem in- finient. Sed quia suoapte nutu & ex se, in nihilum vnde educta sunt, propendent; non satis est id semel esse factum, sed assiduè manu tua teneri, & substantifico influxu tuo
foueri

foueri opus habent, vt beneficium, quod semel cum esse inciperent acceperunt, omnibus momentis rursus accipiant. Sicut pondus in aëre suspensum assidue teneri debet, & si vel ad ictum oculi dimitatur sibi, deorsum ruit: ita tota creaturarum vniuersitas, omnipotenti dextra tua continuè in esse & natura teneri debet; & si vel ad momentum laxaueris manum tuā, statim in nihilum suum corruet, & velut vmbra peribit.

Nihil est solidi vel in corporibus, vel in spiritibus, nisi quatenus virtus tua intrinsecus ea continet & constringit, ne veluti aqua diffluant, vel tamquam fumus dissipentur, vel vt visum quoddam & phantasma inane euanescant. Omnia mollia sunt tibi & tractabilia, omnia fluxa & euanida, & minimo nutu imperij tui in quamuis formabilia speciem. Nulla coram

Hiiij. te est.

te est soliditas montium & saxo-
rum, nulla durities ferri & adaman-
tum, nulla firmitas cælorum & a-
strorum ; nihil horum sine perpe-
tuo influxu & motuque lucis tuæ con-
sistere potest. Tu ergo omnium
Dominus, à quo assiduè fiunt
& pendent omnia ; qui omnia su-
stentat ne corruant, foveas ne
tabescant, continet ne diffluant,
constringis ne dispereant.

Tu omnium inventor, auctor,
formator, conservator, sustenta-
tor, exemplar & finis. Propter te
sunt omnia ut seruiant gloriæ tuæ ;
rationalia, ut te cognoscant, ament,
colant & laudent ; irrationalia,
ut usibus nostris seruiant, & sua ad-
mirabili specie mentes nostras
in admirationem & amorem tui
excitent. Neque ideò viliores aut
miserabiliores sumus, quia prop-
ter te sumus, & omnia nostra ad
tuam gloriam destinantur. Hæc
enim

enim est natura nostra, hoc summum bonum nostrum, gloriæ seruire tuæ. Tibi enim seruire, regnare est; tibi obedire, iter viæ æternæ. Melius est tibi seruire, quam totius mundi tenere imperium. Dum enim obsequio tuo mens nostra intendit, sursum erigitur, seseque in vnitatem colligit, tibi que propior effecta illuminatur, & similis tui efficitur: dum alijs regendis incumbit, ab vnione recedit, ad inferiora descendit, & in multitudinem dissipatur; neque aliquid inuenit, cuius coniunctione melior euadat. Nihil enim meliorē efficit mentem, nisi quod est supra mentē.

Magna fascinatio mortalium, tātopere æstimare & sitire Imperia, Regna, gubernationes & Prælaturas, quibus alijs præsent, & seipfos negligant; nihil non agere, ius omne & fas proterere, vt assequantur hanc vmbra[m] felicitatis, veri boni
& sa

& salutis æternæ impedimentum. Nihil enim est quod vel animum magis auocet à cælestibus, & implicet terrenis; vel maiorem peccatorum suppedit occasionem, vel effrænatiorem tribuat peccandi licentiam, vel ampliorem exequendi copiam, vel salutare magis arceat monitores, vel magis aggrauet peccatorum culpam, vel magis oneret peccatis alienis; quàm Principatus & Prælatura. Quamquam qui non honoris & commodi sui causa, sed vt bono publico profint, & plurimos ad salutem dirigant, eam susceperint & ritè administrauerint, magnum præmium ob rei difficultatem, & boni quod procurant amplitudinem, à te consequentur. Sed longè tutius est in imo delitescere, & suæ salutis curam agere. Da mihi Domine, laudes humanas contemnere, honorem mundi fugere, & amare

& amare nesciri ab hominibus.
Satis mihi sit nosse te, & cognosci
vicissim abs te: seruire tibi, &
seruitutem tui omnibus mundi
Imperijs anteponere, omnibus di-
gnitatibus & honoribus præferre.
Hæc sit gloria mea, hæc eminentia
& sublimitas, hæc omnis dignitatis
titulus & insigne. Glorientur alij
de Regnis & Principatibus, de no-
bilitate & opibus, ceterisque hu-
ius vitæ excellentijs; mea gloria
sit, esse seruum tuum, & omnia
mea esse addicta & mancipata
tibi; & omnes meas cogitationes,
omnes curas, omnes conatus, omnia
studia seruire gloriæ tuæ.

H 6

CONSI